

96 38

Dom nr	Sida
DB 10	1 (17)
Datum	Mål nr
1986-01-10	B 586/85
Meddelad i	
Umeå	

PARTER (antal tilltalade: 2)

Åklagare	Namn, tjänstetitel och åklagardistrikt	
	Hamrin, Sten, chefsåklagare Umeå åklagardistrikt	
Målsägande	Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel	
	Postadress	Rätts- hjälp
	Ombud/Biträde	Biträde enligt rättshjälpslagen
Tilltalad	Efternamn och alla förmamn	
	Johansson, Kjell-Åke	
	Personnummer	Yrke/Titel
	551130-8537	Maskinsnickare
	Postadress	
	PL 3180 Näsland, 922 00 VINDELN	
	Medborgare i	
Frihetsberövande	Rätts- hjälp	
Se Yrkanden		
Försvare	Offentlig försvarare	Ombud
Thoms, Bengt, advokat	☒	☐
Kungsgatan 58, 902 45 UMEÅ		

DOMSLUT

Den till- talade har begått följ- ande brott	Brottsbenämning	Lagrum
	1. Misshandel 2. Grov misshandel	3 kap 5 § brottsbalken 3 kap 6 § brottsbalken
Brottspåföljd. mm	Påföljd	
	Fängelse fyra (4) år	
Särskild föreskrift vid villkorlig dom eller skyddstillsyn		
		forts. blad

DOM

Dom nr

DB 10

Sida

2

DOMSLUT, fortsättning (Johansson)

Datum

1986-01-10

Personnummer

551130-8537

Skydds-konsulent-distrikt Övervakare	Distriktets namn	
	Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel	Telefonnummer
	Postadress	
Tillgodoräk-nande av fri-hetsberövande mm	Fängelsestraffet skall till en tid av tjugosex (26) dagar anses verkställt i anstalt	
Andra lagrum som åberopas	34 kap 1 § 2 p brottsbalken	
Särskild rättsverkan mm	Utvisning samt sådan särskild rättsverkan mm som tas upp i sakörelängd	
	Annan särskild rättsverkan	
Följande åtal - ogillas		
Skadestånd Beslut i övriga frågor	1. Thoms tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete med sjutusenettthundratjugofem (7 125) kr. Denna kostnad skall stanna på staten 2. Tingsrätten förordnar att 7 kap 22 § sekretesslagen (1980:100) alltså är tillämplig för uppgifterna i läkarintyget (aktbil 13) och den rättspsykiatriska undersökningen (aktbil 31) beträffande Johansson	

forts.
blad

UMEÅ TINGSRÄTT

DOM

Dom nr	Sida
DB 10	3

Datum	Mål nr
1986-01-10	B 586/85
Meddelad i	
Umeå	

PARTER (antal tilltalade: 2)

Åklagare	Namn, tjänstetitel och åklagardistrikt		
	Hamrin, Sten, chefsåklagare Umeå åklagardistrikt		
Tilltalad	Efternamn och alla förnamn		
	Naucler, MARIE Helen		
	Personnummer	Yrke/Titel	
	640312-0022		
	Postadress		
	Lillsvedjevägen 5, 922 00 VINDELN		
	Medborgare i		Rätts- hjälp
	Försvare	Offentlig försvarare	Ombud
	Johansson, Mari Ann, advokat	☒	☐
	Västra Esplanaden 9 A, 902 48 UMEÅ		

DOMSLUT

Den tilltalade har begått följande brott	Brottsbenämning	Lagrum
	Misshandel	3 kap 5 § brottsbalken
Brottspåföljd	Dagsböter sextio (60) å tio (10) kr	
Tillgodoräk- nande av fri- hetsberövande mm		
Andra lägrum som åberopas		
Särskild rättsverkan mm	Utvisning samt sådan särskild rättsverkan mm som tas upp i saköreslängd	
	forts. blad	
	Annan särskild rättsverkan	
Besluti övriga frågor	Mari Ann Johansson tillerkänns av allmänna medel ersättning för arbete med tvätusentvåhundrafemtio (2 250) kr. Denna kostnad skall stanna på staten	

Blankett 3 DV 384 84-09 BOBERGS FALUN 19160

YRKANDEN MED MERA

Åklagaren har, såsom han slutligt bestämt sin talan, yrkat ansvar å Kjell-Åke Johansson för misshandel och grov misshandel enligt följande, varvid gärningarna under A 1 - 4 begåtts under tiden 1985-09-01--09-15, under A 5 - 6 under tiden 1985-09-20--09-21 och under B 1985-09-15. Samtliga brott har begåtts i bostaden i Strycksele.

A. Gärningarna riktade mot Angelica Naucler, född 1983-08-23:

1) Kjell-Åke Johansson har vid åtminstone ett tillfälle slagit henne i stjärten så att smärta och underhudsblödningar uppstått

2) Kjell-Åke Johansson har vid åtminstone ett tillfälle duschat henne med kallt vatten så att smärta uppkommit

3) Kjell-Åke Johansson har vid två tillfällen tvingat malen svartpeppar i hennes mun, varvid smärta uppkommit

4) Kjell-Åke Johansson har vid/upprepade tillfällen luggat henne så att hårtussar lossat

5) Kjell-Åke Johansson har vid ett tillfälle vridit hennes vänstra ben så att båda benpiporna i underbenet brutits och omedelbart därefter försökt tvinga henne att stå på sitt brutna ben samt tilldelat henne ett slag i ansiktet

6) Kjell-Åke Johansson har vid ett tillfälle vridit eller slitit i bl a hennes vänstra arm så att vänster nyckelben och vänster underarm brutits samt höger höftled vridits ur led.

Angelica har ej kommit under läkarvård förrän den 25 september. Redan greppen i flickan har varit av den arten att kraftig smärta uppkommit.

B. Gärningen riktad mot Michael Naucler, född 1985-03-12:

Kjell-Åke Johansson har misshandlat Michael genom att spola denne med hett vatten så att brännskador av första och andra graden uppkommit på underkroppen och könsorganet.

Misshandeln i punkterna A 1 - 4 är ej ringa; i punkterna A 5 - 6 och B är den att bedöma som grov misshandel, då förutom smärta svåra kroppsskador uppkommit och Kjell-Åke Johansson med hänsyn till barnens ålder, att de stått under hans tillsyn, omfattningen av misshandeln samt övriga omständigheter visat synnerlig hänsynslöshet och råhet. - Lagrum: 3 kap 5 och 6 §§ brottsbalken.

Åklagaren har vidare yrkat ansvar å Marie Naucler för misshandel, som ej är ringa, med påstående - såsom talan slutligt bestämts - att hon vid två tillfällen under tiden 1985-09-01--09-15 i bostaden i Strycksele misshandlat sin dotter Angelica genom slag på stjärten, så att rodnad och smärta uppkommit. - Lagrum: 3 kap 5 § samma balk.

Kjell-Åke Johansson har erkänt gärningarna men ansett att dessa borde bedömas som vållande till kroppsskada, enär han saknat uppsåt att skada barnen. Skulle tingsrätten finna uppsåt styrkt borde gärningarna bedömas som misshandel i förening med vållande till kroppsskada.

Marie Naucler har erkänt misshandel men ansett att denna vore att bedöma som ringa.

Tingsrätten antecknar att Kjell-Åke Johansson i anledning av nu aktuella brott varit berövad friheten enligt följande: Han anhölls den 26 september och häktades den 30 september samt frigavs den 22 oktober 1985.

DOMSKÄL

I målet är upplyst: Kjell-Åke Johansson och Marie Naucler, som båda var ensamstående vid tillfället, träffades för första gången i Smedjebacken sommaren 1985. Kjell-Åke Johansson hade vårdnaden om sin son Stefan, född 1977, och Marie Naucler vårdnaden om sina i målet aktuella barn Angelica och Michael, som i september 1985 var 2 år respektive 6 månader. Kjell-Åke

Datum
1986-01-10

och Marie flyttade samman och kom i augusti med barnen till den fastighet i Strycksele, som de förhyrt och där de sedan sammanbodde.

Åklagaren har till utveckling av talan anfört: Då Michael spolats med hett vatten, som sannolikt haft en temperatur av omkring plus 60 grader, uppkom brännskador på omkring tio procent av hans kroppsytan. Marie märkte skadorna nästa dag, den 16 september, och förde barnet till sjukstugan i Vindeln, varifrån det remitterades till plastikkirurgiska avdelningen vid regionsjukhuset i Umeå, där Michael sedan vistades tillsammans med sin moder tills de mitt på dagen den 23 september återkom till bostaden. Kjell-Åke Johansson hade under tiden varit ensam i hemmet med Stefan och Angelica. Vid återkomsten märkte Marie Naucler att Angelica var skadad, men först då en sköterska kom från sjukstugan den 25 september för att lägga om bandagen på Michael och då också blev ombedd att se till Angelica, togs initiativ till att även hon kom under vård. Båda barnen transporterades samma dag till sjukstugan och därefter till barnkliniken vid regionsjukhuset, varifrån man till socialnämnden i Vindeln anmälde misstankar om misshandel av barnen. Socialnämnden beslutade herefter att alla tre barnen skulle omhändertagas. Barnen är numera placerade i fosterhem.

Åklagaren har beträffande barnens skador och tillstånd åberopat dels utlåtanden den 10 oktober 1985 av t f överläkaren Gunilla Bring vid statens rättsläkarstation i Umeå avseende rättsmedicinsk undersökning av Angelica och Michael, av vilka utlåtanden framgår vilka skador barnen hade, dels platsundersökning verkställd i de tilltalades bostad i Strycksele, och dels två skisser över bostaden samt ett antal fotografier av denna och dess utrymmen, allt intaget i förundersökningsprotokollen (aktbil 17).

Från protokollet över platsundersökningen antecknar tingsrätten

följande. I duschutrymmet - där ostridigt gärningen under A 2 skett - var duschkranen försedd med en termostatblandare temperaturgraderad upp till plus 60 grader. I tvättstugan - där ostridigt gärningen under B skett - fanns en rostfri bänk med tvätthö, försedd med diskbänkskran med enhandsblandare. Intill och sammankopplad med kranen fanns en duschslang med handtag, försett med ett fjäderbelagt grepp, som vid intryckning medförde att vattnet i stället för att komma genom kranen kom ut genom strilen i duschhandtaget. Kranen var märkt i tre färglagda fält i rött, vitt och blått. Vid vattentemperaturmätning visade det sig att när blandarhandtaget fördes till stopp beläget ungefär 2/3 in på det röda fältet så var vattentemperaturen plus 66 grader. På den rostfria bänken intill tvätthön stod en plastbalja, i vilken Michael ostridigt befann sig vid spolningen i punkten B.

Marie Naucler har berättat: Hon kom tillsammans med Kjell-Åke och de tre barnen till Västerbotten kring månadsskiftet juli/augusti och de bodde de två första veckorna hos Kjell-Åkes fader, tills de kunde hyra och flytta in i gården i Strycksele. Ingen av dem hade förvärvsarbete. Kjell-Åke var till en början mjuk och fin mot barnen och Marie märkte ingen bryskhet från hans sida. Han blev emellertid så småningom på sämre humör med benägenhet för irritationer. Han var arg emellanåt. Marie Naucler hade under hela sin uppväxttid "haft stor respekt för karlar" och vågade inte säga emot Kjell-Åke, när denne var arg. De hade samtalat om hur de skulle vänja Angelica av med att kissa på sig och få henne att sitta på pottan. Det visade sig inte vara så lätt och Kjell-Åke ville då bestraffa Angelica när hon inte lydde, det var hans sätt att få henne att lära sig att hon skulle sätta sig på pottan. Marie ville gå fram mera lugnt med Angelica men kände sig tvungen att acceptera bestraffningar för att inte gå emot Kjell-Åke, men hennes bestraffningar var mycket mildare.

Kjell-Åke Johansson har berättat: Vid samtliga nu aktuella tillfällen hade han varit nykter, utom i fallet A 1, då han

"väl inte" var riktigt nykter. I fallet A 5 var han dock "bakfull". Det var svårigheterna att få Angelica att kissa i pottan som medförde att han blev irriterad på henne och bestraffade henne. I fallet A 1, som hände i första hälften av september, hade Angelica kissat ned sig och Marie gav henne då med handen litet smisk på stjärten, men Kjell-Åke tyckte inte det var tillräckligt utan övertog bestraffningen och gav Angelica "ett kraftigt slag med öppen hand" på stjärten. Han såg rodnaden efter slaget. Det var bara vid ett tillfälle han gjorde detta och det var bara ett slag. Av samma anledning tog han vid två tillfällen - de inträffade två dagar i följd ett par dagar efter A 1 - en burk med malen svartpeppar, tog av burklocket och hällde en del av innehållet direkt i munnen på Angelica, som han höll fast och lutade bakåt. Det var bestraffning för att hon inte lydde honom i fråga om att kissa på pottan. Troligen grinade hon inte, för hon spottade genast ut pepparn. Kjell-Åke hade först nu efteråt insett att Angelica var för liten för att förstå bestraffningen. Vid några tillfällen hade han också bestraffat henne med att lugga henne, det var "2-3 gånger, kanske", men bara vid ett tillfälle hade han lossat medan han luggade. Luggningarna var bestraffning för annat än som hade med kissandet på potta att göra. På eftermiddagen omkring den 12 september hade Angelica kissat på sig igen. Marie bestraffade då henne genom att i duschrummet duscha henne med kallt vatten, men Kjell-Åke tyckte hon gjorde det för kort stund så att bestraffningen var otillräcklig och tog därför över och fortsatte att duscha henne på kroppen med en kraftig stråle kallt vatten. Vattnet var "så kallt att jag skulle inte ha velat duscha så själv". Angelica "gnällde väl" men hon skrek inte. Hon halkade omkull en gång och han fortsatte att duscha henne medan hon låg och reste sig på knä. Hon försökte komma ut ur duschrummet, men han grep henne och höll fast henne och fortsatte att duscha. Han tänkte inte på att han kunde vålla henne smärta genom duschningen; han "var väl arg" då hon ej varit lydig. Han höll på i 1-1 1/2 minut men slutade när hon började frysa och

han avslutade med att duscha henne med normalt varmt vatten. Den 15 september på kvällen skulle Kjell-Åke duscha Michael i baljan i tvätttrummet. Det var första gången han duschade denne. Marie befann sig i duschrummet och var alltså inte närvarande. Michael satt i litet vatten i baljan, som stod uppe på rostfria bänken intill tvätthon, medan Kjell-Åke skötte rengörningen av tvätthon, som han spolade med hett vatten genom strilen i duschhandtaget. När han sedan skulle duscha Michael glömde han bort att tänka på vattentemperaturen och såg heller inte på blandarinställningen, varför vattnet blev för hett. Han hade inte ändrat inställningen från rengöringen av hon. Han tänkte inte på att först känna efter med handen hur vattentemperaturen var innan han började duscha Michael, som satt med ryggen mot Kjell-Åke, som höll Michaels vänstra arm i ett grepp bakom hans rygg för att han skulle sitta still. Michael "gnällde till" när duschstrålen kom men eftersom han brukade gnälla litet när han duschade så reagerade inte Kjell-Åke förrän Michael strax därpå började skrika. Det ångade inte från vattnet, så att Kjell-Åke därigenom kunde se att vattnet var varmt. När Michael skrek kände Kjell-Åke på vattnet och avbröt genast duschningen. Temperaturen på vattnet kunde möjligen ha varit "uppemot 60 grader". Kjell-Åke hade inte haft någon avsikt att skada Michael utan "det var mer slarv" från hans sida. Han var varken arg eller irriterad eller i obalans, men kanske "litet stressad" vid tillfället. Han torkade nu Michael och såg att han var röd på underkroppen, varför han smorde honom med Tigerbalsam och lade honom i säng. Till Marie sade han bara att Michael bränt sig litet men han visade ej skadan för henne. När det nästa dag visade sig att Michael hade brännblåsor fick Marie föra honom till sjukstugan. De blev sedan borta till den 23 september. Fredagen den 20 september drack Kjell-Åke "en del sprit" och kom hem vid 23-23.30-tiden. När han då skulle byta blöja på Angelica lade hon sig på rygg på köksgolvet och vägrade att gå in i duschrummet, som Kjell-Åke ville. Han hade då gript tag i hennes troligen vänstra handled och ryckt upp henne med ett kraftigt ryck,

så att hon kommit på benen. Det var möjligt att skadan i armen och nyckelbenet (A 6) uppkom då, för Angelica var svullen i handleden nästa morgon. Då på morgonen fick hon gå omkring utan blöja, men kissade då på sig. Kjell-Åke tog därför in henne i duschrummet för att hon skulle sätta sig på pottan där, men hon sade "nä, nä" och lade sig på rygg på golvet. Kjell-Åke kände sig "bakfull" och förlorade tålamodet och "vred kraftigt till" om hennes vänstra fot utåt, där hon låg på golvet. Han hörde att "något knäckte till" men visste inte om något ben gått av eller gått ur led. Han "blev förskräckt" och liksom "sliter upp henne" i vänstra armen för att se om hon kunde stå på benen. När hon inte kunde det utan föll till sittande ställning förstod Kjell-Åke att "något hänt". Han lyfte då upp henne igen i en arm och gav henne en örfil, varpå hon föll och slog huvudet mot en utskjutande kant av väggen och fick ett sår vid ena örat. Örfilen var inte så kraftig. Anledningen till denna kunde han inte förklara på annat sätt än att han sannolikt "avreagerade sig" eftersom han inte var säker på om hon var "tjurig" och inte ville stå eller om hon verkligen ej kunde stå. Han ville liksom inte acceptera, att det kunde vara så att hon blivit skadad så att hon ej kunde stå. När hon fallit bar han ut henne i köket och smorde henne med Tigerbalsam och lade stödbändage vid foten. Nästa dags morgon var hon inte bättre. Han bar henne till ett bord och smörjde och lade om henne igen och sedan fick hon sitta i en stol under förmiddagen. På eftermiddagen lade han henne till sängs. Han såg att hon ej blivit bättre men trodde och hoppades att skadan skulle bli bra om hon hölls i stillhet. När Marie kom hem nästa dag berättade han inte vad som hänt utan sade bara att Angelica fallit i trappan och vrickat sig. När hon inte blivit bättre till nästa dag heller så ringde Kjell-Åke till sjukstugan och bad att den sköterska som skulle komma och se till Michaels skada den 25 september också skulle titta till Angelica. När och hur Angelicas höftled vridits ur led visste inte Kjell-Åke. Troligast skedde det i samband med att han hindrade Angelica att komma undan ur kallduschningen, då han måste

bruka visst våld mot henne (A 2), men å andra sidan kunde han hålla med om att Angelica inte haft vrickad höftled när Marie lämnade hemmet med Michael den 15 september, varför höftledsskadan måste ha uppkommit i samband med händelserna på kvällen den 20 eller morgonen den 21 september (A 5 - 6). Mer visste inte Kjell-Åke om denna skadas uppkomst.

Marie Naucier har vidare berättat: Det var riktigt att hon hade duschat Angelica i bestraffningssyfte vid ett tillfälle, som Kjell-Åke sagt, men hon använde bara litet kallare vatten än normalt och bara därför att hon trodde sig därigenom kunna undvika att Kjell-Åke duschade flickan med kallvatten, i vilket uppsåt hon dock inte lyckades eftersom han märkte detta och övertog duschningen utan att hon vågade vägra honom. Han satte på riktigt kallt vatten och fortsatte, varför hon lämnade duschrummet. Hon hörde dock att Angelica under duschningen föll och reste sig och föll igen och det var kraftiga dunsar hon hörde. Hon vågadedock inte ingripa och protestera. Kjell-Åke höll på med kallduschningen "i 5-10 minuter". Beträffande användningen av peppar hade hon inte varit närvarande och sett detta, men vid ena tillfället hade Angelica kommit grinande till henne och då rann peppar med saliven ur hennes mun. Marie såg ej heller Kjell-Åke lugga Angelica, men märkte vid ett tillfälle att det lossat här på henne. När hon för Kjell-Åke anmärkte mot detta hade denne svarat att det "bara var joll" av Marie. Det var riktigt att Marie omkring den 5-6 september i irritation över att Angelica varit olydig i något hänseende - det hade i allt fall ej gällt kissandet på potta - slagit Angelica på stjärten, så att det blev "litet rött" efteråt. Angelica hade då trosorna på sig. Vid det andra tillfället, omkring den 12 september, hade Angelica kissat på golvet och Kjell-Åke fanns intill. Hon förstod att han ville bestraffa henne och ingrep därför genast själv med tanke på att Angelica skulle slippa mycket mildare undan om hon gjorde det. Hon tog därför av flickan trosorna och slog henne med öppen hand på stjärten. Det var kraftigare slag än vid föregående tillfälle. Hon hann dock inte se om

Datum

1986-01-10

någon rodnad uppkom på stjärten, för Kjell-Åke var inte nöjd med bestraffningen och tog över och slog kraftigare än vad Marie hade gjort. Marie frågade honom först om det inte räckte med att hon hade slagit, men det tyckte inte Kjell-Åke. Den 15 september på kvällen såg hon att Michael låg på ett bord och "gnydde" och hon frågade därför Kjell-Åke, som sade att Michael råkat bränna sig litet av för varmt vatten. Hon fick den uppfattningen att det bara var frågan om litet på insidan av ena läret och undersökte därför inte skadan, men när hon nästa morgon märkte att det var något fel med Michael och tittade närmare, fann hon att hud lossnade på honom. Hon ringde då till sjukstugan och fick Michael dit för vård. När hon for med honom var det inget fel på Angelica, som var pigg som vanligt och helt oskadad. När hon efter remissen till Umeå återkom med Michael den 23 september fick hon "en mindre chock" när hon fann Angelica ligga alldeles stilla och blek. Kjell-Åke förklarade att hon fallit i trappan och stukat sig eller sträckt sig. Marie hade ingen anledning tvivla på den förklaringen, men när Angelica var oförändrat dålig nästa dag ville Marie ringa till sjukstugan för att höra vad hon skulle göra. Kjell-Åke bad henne dock avvakta om inte Angelica blev bättre och så blev det tills sköterskan kom den 25 september för Michaels skull och då också fick titta på Angelica. Sköterskan ville att barnen genast skulle till sjukstugan för läkarundersökning. Marie hade aldrig misstankar om att Kjell-Åke kunde ha skadat barnen.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Vad först gäller själva gärningarna, som är erkända förutom att Kjell-Åke Johansson bestritt att hårtussar lossat vid mer än ett tillfälle (A 4), tar tingsrätten först upp frågan om skadornas omfattning och finner då genom den rättsmedicinska undersökningen styrkt att barnen haft de skador som åklagaren gjort gällande i målet i punkterna A 4 - 6 och B. Frågan huruvida Kjell-Åke Johansson, såsom han påstått, saknat uppsåt att skada barnen, bör bedömas mot bakgrund av hans

psykiska status, som utretts i en rättspsykiatrisk undersökning av honom med utlåtande dagtecknat 1985-11-22 och utförd av överläkaren Eva Johanson. Utlåtandet visar att Kjell-Åke Johansson begått de aktuella gärningarna under inflytande av psykisk abnormitet, som dock ej är av så djupgående natur att den kan anses jämställd med sinnessjukdom i brottsbalkens mening. Förutsättningar saknas för att kunna bereda honom vård enligt lagen om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall. Av undersökningsredovisningen tar tingsrätten här endast upp att utredaren funnit att Kjell-Åke Johansson blivit alltmer beroende av alkohol, att han blir lynnesförändrad, aggressiv och retlig under alkoholpåverkan och i bakrus samt att han har, till följd av känslomässig omognad även i övrigt, svårt att känna sig in i andra människors behov. Eva Johanson anmärker att Kjell-Åke Johanssons egen version sannolikt är riktig att misshandeln är resultat av grova felbedömningar senare än en aktiv önskan att skada, även om detta inte gör resultatet mindre allvarligt.

Vad härefter gäller de enskilda gärningarna och frågan om uppsåt antecknar tingsrätten följande. Vad då gäller A 1 är annat ej visat än att fråga varit om ett enda slag och vid ett tillfälle. Det var ett kraftigt slag med öppen hand och syftet var att bestraffa Angelica. Det är alltså helt klart att uppsåtet var att välla henne smärta. Gärningen är alltså att bedöma som misshandel. Riktad mot ett barn som bara var två år och som dessutom just blivit slagen av sin moder kan misshandeln ej betecknas som ringa. Vad gäller A 2 har inte minst genom vad Marie Naucler berättat klart framgått att duschningen, med mycket kallt vatten, pågått en längre stund och under sådana omständigheter att det även nu alldeles klart varit meningen att välla tvååringen smärta som bestraffning och möjligen också skrämma henne från att kissa på sig i förtätningen. Att denna långdragna historia måste ha varit en skrämmande upplevelse för Angelica, som förgäves sökte komma därifrån, är självfallet och det framstår som näst intill ofattbart att inte Marie Naucler ingripit för att skydda sitt

barn, som ju endast hade henne till stöd. Kjell-Åke Johansson måste, oberoende av sin psykiska abnormitet, ha förstått och åsyftat dessa verkningar och tingsrätten finner uppsåtlig misshandel styrkt. Riktad mot ett så litet barn kan gärningen ej bedömas som ringa. Tingsrätten anmärker till denna punkt även att Kjell-Åke Johansson brukat så mycket våld mot Angelica för att hindra hennes förtvivlade ansträngningar att komma från duschstrålen att han inte ansett det helt omöjligt att höftledsskadan kunde ha uppkommit vid detta tillfälle, även om det får anses utrett i målet att den uppkom först den 20 eller 21 september. Vad så gäller A 3 talar gärningarna för sig själva. Envar som fått litet för mycket peppar i munnen i samband med matförtäring vet vad det är fråga om. Att behandla ett barn på detta barbariska sätt, med att hålla peppar i munnen på barnet, i syfte att bestraffa barnet kan under inga förhållanden betecknas som något oförståndigt övertramp utan måste vara ett avsiktligt sätt att vålla barnet smärta. Det är alltså fråga om uppsåtlig misshandel som ej är ringa av samma skäl som nyss anförts. Vad gäller A 4 är genom den rättsmedicinska undersökningen av Angelica klarlagt att hennes här föreföll vara bortslitet i båda tinningarna och att hårbotten var nästan kal på oregelbundet rundade områden, ca 5-6 cm i diameter, och sällsynt med små krustor. Kjell-Åke Johansson har erkänt att han luggat henne "2-3 gånger, kanske", och tingsrätten finner därför styrkt att så skett i allt fall vid två tillfällen och att hårtussar då lossat. I ljuset av Kjell-Åke Johanssons övriga bestraffningsåtgärder mot barnet kan syftet ej heller nu ha varit annat än att vålla smärta och tingsrätten finner därför uppsåtlig misshandel av icke ringa art föreligga även i denna del. Vad gäller gärningen under punkten B anmärker tingsrätten att den brutalitet och oförmåga till medkänsla som Kjell-Åke Johansson visat gentemot tvååringen medför att tanken att Kjell-Åke Johansson av någon anledning avsiktligt duschat Michael med hett vatten, såsom åklagaren gjort gälland inte framstår som så otrolig som eljest i förstone kunde tyckas. Kjell-Åke Johanssons förklaring att han, som just

spolat den intilliggande tvätthon med hett vatten under rengöring, skulle ha glömt bort att duschen var inställd för hett vatten när han genast efteråt började duscha Michael är svår att tänka sig. Åtgärden att hålla det sex månader gamla barnet i fast grepp med en arm bakom dess rygg är också svår att förstå, liksom att duschningen skedde utan att Kjell-Åke Johansson först kände med handen på vattentemperaturen, som ju är normalt när man skall duscha och som Kjell-Åke Johansson bekräftat att han brukade göra när han själv duschade. De allvarliga brännskador som Michael fick bekräftar uppgiften att det fortfarande var fråga om vatten med omkring 60-gradig temperatur. Men sådant vatten avger iögonenfallande ånga. Kjell-Åke Johansson har själv uppgivit att han inte brydde sig om Michaels inledande "gnäll" utan först då barnet skrek kände han på vattnet och därefter avbröts duschningen, som alltså måste ha pågått under längre tid än bara några sekunder. Tingsrätten anser att omständigheterna sammantagna är så besvärande för Kjell-Åke Johansson att det måste hållas för visst att han uppsåtligen begått gärningen, som är att bedöma som grov misshandel. Vad slutligen gäller gärningarna under A 5 - 6 talar Kjell-Åke Johanssons berättelse för sig själv. Han är varken sinnessjuk eller intelligensmässigt efterbliven. Han måste enligt tingsrättens mening ha förstått att han kunde vålla tvååringen allvarliga skador genom att behandla henne på detta obehärskade och brutala sätt. Genom att likväl bete sig på detta sätt mot barnet, som därvid vållats de skador åklagaren angivit och som är utredda genom den rättsmedicinska undersökningen, kan Kjell-Åke Johansson ej heller i dessa punkter undgå ansvar för grov misshandel; gärningarna skall alltså ej bedömas som misshandel i förening med vållande till kroppsskada. Såsom åklagaren påstått får Kjell-Åke Johansson i fallen A 5 samt 6 anses ha visat en med hänsyn till barnens ålder, att de stått under hans tillsyn, omfattningen av misshandeln samt övriga omständigheter synnerlig hänsynslöshet och råhet. När höftledsskadan (A 6) tillfogades barnet är visserligen ej helt utrett men klart är att den måste ha uppkommit antingen vid tillfället A 5 eller A 6.

Vidkommande åtalet mot Marie Naucler har tingsrätten redan uttalat förvåning över att hon utan att ingripa kunnat utlämna Angelica till Kjell-Åke Johanssons obehärskade bestraffningar på sätt som skett i stället för att ta ansvar för sina barn och i sista hand med dem lämna denna för handhavande av barn så sällsynt olämpliga man. Vad Marie Naucler är åtalad för gäller endast två bestraffningar av tvååringen medelst slag på stjärten. Med hänsyn till vad Marie Naucler berättat om omständigheterna vid vartdera tillfället anser tingsrätten att gärningarna, vilka var uppsåtliga och utgör misshandel, kan bedömas som ringa. Vad Marie Naucler låtit sig komma sig till last förskyller därför böter. Tingsrätten anmärker i sammanhanget att Marie Naucler, enligt vad som upplysts vid huvudförhandlingen, efter det barnen tagits om hand i slutet av september vistats för vård vid en psykiatrisk klinik under två månader.

Kjell-Åke Johansson är tidigare - såvitt framgår av kriminalregisterutdrag - inte dömd för våldsbrott. Han har senast dömts av Hedemora tingsrätt i lagakraftvunnen dom 1983-06-06 för stöld m m till dels skyddstillsyn och dels fängelse tre månader; sistnämnda straff var till fullo verkställt 1984-03-24. Vad Kjell-Åke Johansson nu låtit komma sig till last förskyller fängelse, som bör ådömas särskilt utan att skyddstillsynen undanröjes. För grov misshandel är stadgat fängelse i lägst ett och högst tio år. Av hänsyn till barns värnlöshet och utsatta ställning gentemot sina vårdare och tillsynshavare är barnmisshandel ägnad att ur samhällets synpunkt bestraffas med stränghet i de tämligen enstaka fall som kommer till offentlig kännedom, såvitt fråga ej är om bagatellartat våld. De allmänpreventiva synpunkterna gör sig naturligtvis gällande med särskild tyngd när fråga är om misshandel av så sällsynt allvarlig art som nu är fallet. Kjell-Åke Johansson förskyller därför ett mycket långvarigt frihetsstraff. Då hänsyn tages i straffminskande hänseende till att Kjell-Åke Johansson har viss psykisk abnormitet, anser tingsrätten att strafftiden bör avvägas till fyra år. Härifrån skall

Datum

1986-01-10

avräknas den tid Kjell-Åke Johansson varit berövad friheten som anhållen och häktad.

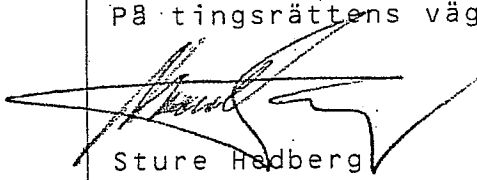
Kjell-Åke Johansson och Marie Naucles saknar arbetsinkomster. Kostnaderna för deras försvar skall därför stanna på statsverket.

FULLFÖLJDSHÄNVISNING se bilaga 1 (Dv 400 F)

Vadeinlaga senast den 31 januari 1986

Besvärslaga senast den 24 januari 1986

På tingsrättens vägnar

Sture Hedberg

AS/22

UMEÅ TINGSRÄTT

Kopian överensstämmer med

originalen ☒
kopian ☐

